

Rolding (Berg) med deres Forslag. Da det var henvist til et Udvalg, varede det ikke længe, før deres Venner vare saa forlegne for at se det igen, at de toge det frem og stillede det som Endringsforslag til et Forslag, hvor det slet ikke hørte hjemme. Senere kom det ærede Medlem fra Maribo (L. Larsen), som jeg før henvendte et Par Bemærkninger til, med sit Forslag, og endelig stille jo de samme Medlemmer eller en Del af de Medlemmer, der ere Forslagsstillere af det foreliggende Forslag, et Forslag om dette Emne ved Fattiglovens 2den Behandling. Det er derfor saa langt fra, at denne Sag kommer bag paa de Herrer, at der har været rig Vellykthed for enhver, der har villet beskæftige sig med dette Spørgsmaal, til at sætte sig ind i Sagen. Det Forslag, der her foreligger, faar ikke alene de 3 ordinære Behandlinger her i dette Ting, men dette Forslag eller i alt Fald Grundlaget for det var stillet op ved Fattiglovens 2den Behandling, saa at denne Sag vil jo saa ikke mindre end 4 Behandlinger her i Tinget. Under Fattiglovens 2den Behandling blev der fra flere Sider rettet stærke Anker imod, at man vilde afgøre dette Spørgsmaal i Forbindelse med Fattigloven, og de Anker, der i saa Henseende bleve rejste fra forskellige Sider her i Salen, have Forslagsstillerne taget Hensyn til. Forslagsstillerne have tiltraadt den Tanke, at for at det ikke skulde være stødende overfor Smaafolk, vilde det være rigtigst at afgøre hele dette Forhold ved en særlig Lov. Det er altsaa en Smøbekommen mod de Herrer's Ønske, som det forekommer mig, at de Herrer skulde have taget lidt mere venlig imod; men det er næsten det samme, hvad man gør i denne Sag, de Herrer have kun Kritik tilovers for alt, hvad der fremkommer fra vor Side. Hovedprincippet i det Forslag, som her foreligger, er efter min Formening det, som Venstre i denne Sal hidtil har holdt paa, at i dette Forhold skulde det være en Grundregel at yde Hjælp til Selvhjælp. De ærede Medlemmer fra Maribo og Rjøge mente jo, at man var kommen aldeles bort fra dette Princip. Nej, det er saa langt fra, men vi have ikke ved Selvhjælp forstaaet eller villet forstaa, at de trængende her i Landet, som skulde nyde godt af dette Forslag, naar det føres ud i Livet, skulde yde Selvhjælp i Form af kontante Pengene. Vi have kun ønsket, at deres Selvhjælp skulde bestaa i, at de gennem hele deres Virksomhed vise, at de ville føre en selvstændig Tilværelse, og derfor er den Bestemmelse sat ind som Betingelse for at opnaa Understøttelsen efter Trefindsthyveaarssalderen, at vedkommende

i 10 Aar have holdt sig udenfor det offentlige Fattigvæsen. Nu sig ærede Medlemmer, at det er en streng Bestemmelse. Det kan der jo være beste Meninger om, men jeg har for mit Vedkommende ikke ved en saadan Lov villet hindre, at der her i Landet skulde blive Plads for den private Velgørenhed, ej heller har jeg villet, at der skulde mangle Plads for den frie Fattigkasses Virksomhed, Sygekassen eller andre lignende Understøttelsesforeninger, og jeg har den Tillid til det danske Folk, at naar dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vil der rundt omkring paa forskellige Maader og ad forskellige Veje, da man jo dog i Virkeligheden i alt Fald for Landkommunernes Vedkommende kender de fleste af de Personer, hvorom der her kan være Tale, blive gjort alvorlige Anstrængelser for at hjælpe enhver, der kommer i øjeblikkelig Nød, fra at ty til det offentlige Fattigvæsen, for at Smaakaarsfolk, naar de opnaa Trefindsthyveaarssalderen, kunne opnaa det Gode, som dette Lovforslag tilsigter at yde dem. Man har fra enkelte Sider antet over, at det var en u hørt Myndighed, man vilde lægge i de kommunale Raads Hænder. Jeg har ellers altid hørt, at de kommunale Raad hidtil have haft for lidt Myndighed, og det er jo desværre rigtigst, at i mangfoldige Forhold og Tilfælde er der kun løbnet de kommunale Raad saare liden Myndighed og Indflydelse. Her er der nu i en stor og vigtig Sag gjort et Forsøg paa at lægge en bethdelig Myndighed i de kommunale Raads Hænder, og saa ere ærede Medlemmer heller ikke tilfredse. Det ærede Medlem fra Rolding gif endog saa saa vidt, at han paastod, at man her vil lægge en afgørende Indflydelse i Hænderne paa den højtbesatte Føntedel i hver Kommune, da det jo er de højtbesatte, der vælge Flertallet i de kommunale Raad. Jeg saa da efter, hvad det var, som den ærede Riagsdagsmand i Forbindelse med det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) havde gjort, da de stillede deres Forslag til en Alderdomsforsørgelse. De lagde ganske vist ikke direkte Afgørelsen i de kommunale Raads Hænder, men de overlod til de kommunale Raad at vælge de Udvalg, der i de forskellige Kommuner skulde have med dette Forhold at bestille. Det forekommer mig, at det bliver næsten hip som hav: enten man legger Afgørelsen hos de kommunale Raad eller i et Udvalg, som det nævnte Raad vælger, saa forekommer det mig, at den højtbesatte Føntedel af Beboerne i Kommunerne kommer til at øve lige liden eller lige megen Indflydelse. Men naar jeg har Valget mellem disse to, foretrækker jeg at lægge